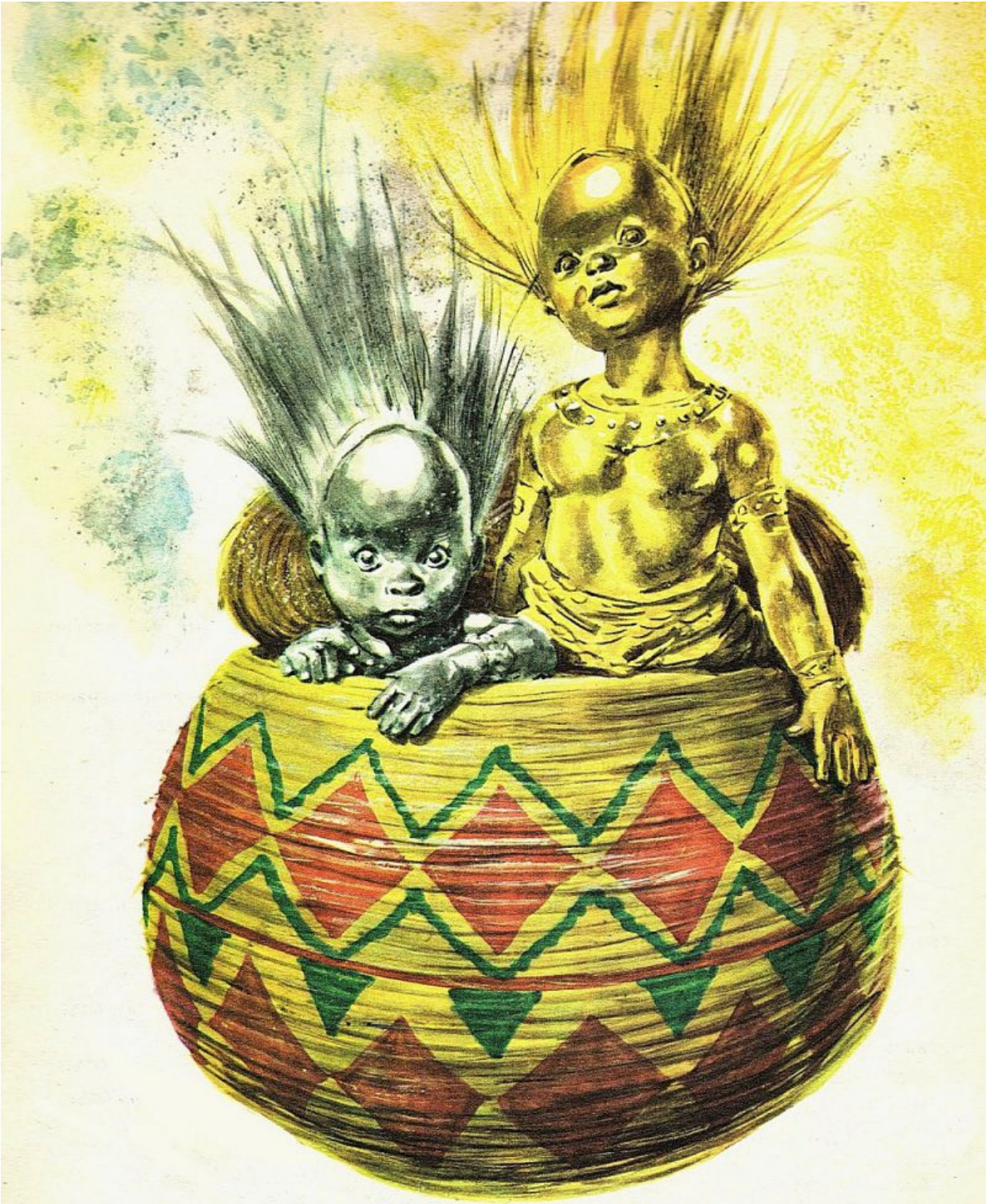

РЕНАТА ПАКАРИЕ ЗЛАТНОТО И СРЕБЪРНОТО БРАТЧЕ

Превод от италиански: Люба Никифорова, 1981

chitanka.info

Високо-високо, в облаците чак, се намирал домът на най-могъщия от всички главатари — Ниаме.

Един ден той решил да се ожени. Извикал четирите най-красиви девойки от племето си и попитал всяка една от тях:

— Какво ще направиш, ако се ожения за теб?

Първата, която се наричала Аकोко, отговорила веднага:

— Аз сама ще мета твоя дом и ще го държа винаги чист и нареден.

Втората казала:

— Аз ще ти готвя най-хубавите ястия и няма да се оплаквам, ако винаги каниш по стотина гости на трапезата си.

Третата казала:

— Аз ще изпреда планини от памук за теб и всеки ден ще ти нося прясна вода от реката.

Накрая четвъртата се засмяла и казала:

— А аз, Ниаме, ще ти родя един златен син.

Разбира се, Ниаме избрал последната, която била и най-красивата, и вдигнал богата и блестяща сватба.

А сега трябва да ви кажа, че изборът, направен от Ниаме, разсърдил много Акоко, която, прикривайки завистта си, успяла така добре да измами другите, че останала в къщата на младоженците като довереница и близка приятелка на невестата.

Един ден Ниаме трябвало да отиде далеч, за да споходи едно свое стопанство на края на гората. Точно когато го нямало, в дома му се родили две близначета.

Коварната Акоко взела скришно двете деца и ги сложила в една кошница, изтичала навън, намерила две едри жаби и се върнала, за да ги остави в люлката на новородените. После излязла от къщи с кошницата и навлязла навътре в гората, докато намерила едно сухо хралупесто дърво. Оставила там кошницата и се отправила бързешком към стопанството, където се намирал Ниаме.

— Тичай, Ниаме — рекла запъхтяна тя, — ела в къщи да видиш синовете си.

Можете ли да си представите какво изпитал Ниаме, когато вместо златно момче намерил две едри жаби. Той заповядал да убият тези грозни животинчета, а нещастната си жена изгонил от своя дом, като я

оставил да живее в най-затънтеното място на владенията си, при белите облаци чак.

Но се случило така, че един ловец минал точно в това време край хралупестото дърво в сърцето на голямата гора. Неговият поглед бил привлечен от някаква светлина, която идвала от вътрешността на дънера.

— Я гледай! Я гледай! Какво ли ще е това? — възкликнал той, взимайки в ръце кошницата.

А отвътре две гласчета отговорили:

— Ние сме синовете на Ниаме.

Ловецът отворил кошницата и видял две прекрасни деца. Той много се учудил и отначало не знаел какво да направи, после решил да ги занесе в колибата си и да не казва никому къде ги е намерил.

Ловецът бил много беден и винаги, когато му потрябвали пари, взимал по малко от златния или сребърен прах, който се ронел непрекъснато от децата, и отивал в близкия град, за да купи храна и дрехи. Скоро той станал много богат човек и на мястото на схлупената си колиба построил грамадна къща. Около нея една по една изникнали и други къщи и къщички, толкова много, че образували цял град.

Недалеч оттам живеел паякът Анансе. Един ден той решил да отиде в гората, да си събере малко бели мравки. Отдавна не бил ходил по тези места и се учудил много, като на мястото на дивата гора намерил хубав голям град.

Любопитният паяк влязъл в селището и след като поразпитал тозонзи, узнал кога е построен градът и кой е неговият господар. После минал през голямата къща и видял ловеца, който си играел с две много хубави деца — едното златно, а другото сребърно.

«Къде ли съм слушал да се говори за две такива деца?» — запитал се хитрият паяк и веднага си спомнил, че само преди няколко години бил чувал да се говори за такова нещо в къщата на Ниаме.

«Сетих се! Това са синовете на Ниаме. Младата му жена е била невинна и несправедливо ѝ е било отредено изгнанието.»

Веднага паякът побързал да отиде при Ниаме, за да му съобщи какво е открил.

Ловецът видял Анансе и понеже познавал неговата хитрост, разбрал, че този всезнайко ще издаде тайната му. Той извикал децата и им казал:

— Деца мои, време е да разберете кой е вашият истински баща.

И така на другата сутрин те облекли най-хубавите си дрехи, взели си много храна и тръгнали на път. Не след дълго пристигнали пред къщата на Ниаме, ловецът го извикал навън и му казал:

— Ниаме, ела да видиш какви чудни игри знае моето момче!

Ниаме излязъл и взел да гледа сребърното момче, което правело чудни движения. А в същото време златното момченце пеело и с песента си разправяло за техните прежеждия от момента, в който майка

им била обещала да роди златно дете, за тяхното появяване на бял свят и за коварството на Аकोко. То възпявало добрината на ловеца, който ги бил отгледал и обичал като родни деца, вместо да ги убие, за да обсеби всичкото им злато и сребро.

Ниаме слушал замислен и като чул всичко, прегърнал синовете си и заповядал да доведат жена му от далечната гора.

Когато жената пристигнала, била потънала цялата в кал и с дълги и сплъстени коси. Ниаме веднага наредил да я измият, да я вчешат и да ѝ облекат най-хубавите дрехи. Тогава всички се възхитили от невиджаната красота на младата жена, която не се била похабила от дългото изгнание и самотата.

После той изпратил да намерят лошата Акоко, отвел я до края на владенията си и я хвърлил надолу. Но преди това я превърнал в кокошка, като ѝ заповядал всеки път, когато ожаднее, да вдига нагоре глава и да му иска позволение за всяка глътка вода.

Накрая похвалил ловеца, направил му много подаръци и го изпратил в къщи с почести.

А що се отнася до синовете на Ниаме, те веднаж на годината ходят да се къпят в голямата река, която се спуска като водопад към низината. Тогава малко от техния златен и сребърен прашец достига до хората, които сръчно и умело го отсяват от златоносните пясъци.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.